Sedda asja immetellesid nüüd keik, sest ükski ei teädnud, kuida öiete se luggu oli, ja siiski ei olnud immet suggu, sest sel wisil jouab kül iggaüks moistlik innimenne warga ärratunda.

Suremetsa Järri naene Mai, oli jo monnest aiast teisest küljest alwatud. Ka selle weddasid temma suggulased selle targa jure, et ka selle raske haigusse wasto temmast piddi abbi tullema. Temma halp wõttis ka selle haige peäle lausuda ja sanno luggeda, ja ommad kuntsid tehha. Wimaks andis temma ka rohto temmale sisse, ja ütles tedda terweks sawad. Agga, parrago Jummal, sedda rohto olli temma koggematta Apteki peält ühhe poisi käest sanud, ja arwas sedda iggaühhe haigusse wasto hea ollewad. Se rohhi olli üks nisuggune, mis innimest panneb maggama, ja kui se wägga rohkeste saab wõetud, siis surretab temma innimest. Nenda olli temma selle alwatud innimesele ka wägga palio sedda rohto annud; sepärrast koio-minnes surri Mai jo te peäl ärra. Eks se nüüd olnud üks hirmus pettus? eks se olnud üks halle luggu? ja eks se tark olleks õigusse polest piddand selle surma pärrast sama kimputud? —

üks

üks teine noor naene jälle, Lussika-Anno sai ka temmast kurjaste pettetud. Sellel olli essimesest nurgawodist sadik, emmast wigga. Ka se maksis targale palio rahha, et pidbi abbi sama, ja ei sanud abbi suggu, et kül se tark ütles ka sedda wigga teistest temmale ollewad, ja selle wasto abbi wotas. Anno ei saand parremaks suggu, waid läks sest aiast ikka weel sandimaks. Moisa wannemad wõtsid sepärrast tedda moisa, omma hole alla, ja üks moistlik Saksa arst olli tal seäl rohhoga abbiks. Se kulas siis ka järrele, mis ta tännini olli selle haigusse wasto prukinud, ja sai sedda rohto ta käest, mis se tark temmale olli annud. Kuida ehmatas se Tokter ärra, kui leidis, et se pimme, selle rohho sekka olli ellawat höbbedat pannud, mis teisele olleks woinud surma tehha. Selle saksa-arsti abbi läbbi sai nüüd Anno terweks, ja ilma temmata olleks temma wissist jo nores pölwes selle tarka halpi tõ läbbi, ärrasurnud.

Seäl ümberkaudo ellas ka üks innimenne, kedda hüti hul Rein, sest ta olli melest nodder. Wahhest, kui ta juhtus kanget jomaarga sama, ehk wägga liig pallaw aeg olli, siis ta olli hopis melest ärra, jandas

ühte-